

Mál nr. 99/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna farangurstryggingar greiðslukortatryggingar.

Hvarf farangurs á ferðalagi 9. september 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 16. mars 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 8. apríl 2015.
3. Tjónstilkynning M til V dags. 3. nóvember 2014.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V dags. 3. nóvember 2014 segir að jakka M hafi verið stolið úr rútu þegar hann var á ferðalagi erlendis og vísar M til lýsingu farastjóra af tjónsatviki. Í þeirri lýsingu kemur fram að M hafi lagt jakka, ásamt veski og heyrnartækjum í boxi, í hillu fyrir ofan sæti í rútu sem hann ferðaðist í og jakkinn hafi svo verið horfinn þegar hann ætlaði að ná í hann. Í lýsingu fararstjórans kemur einnig fram að leitað hafi verið í öðrum rútum án árangurs af jakkanum.

M telur að bæta eigi tjón hans úr farangurstryggingu vegna þjófnaðar og telur að hann hafi ekki skilið jakkann eftir á almannafæri í skilningi undanþáguákvæðis í gr. 5.2.2 vátryggingarskilmálum umræddrar tryggingar. M hafi þurft að setja handfarangur sinn í upp í farangursgeymslu í rútunni og ekki sé hægt að líta á það sem almannafæri.

V vísar til þess að með því háttalagi M að skilja jakka ásamt innihaldi eftir í umræddri farangursgeymslu í rútunni og sofna síðan eigi undanþáguákvæði gr. 5.2.2 við og því sé greiðsluskylda V ekki fyrir hendi.

Álit.

Í málinu liggur fyrir lýsing fararstjóra og M á því að M hafi ekki fundið jakka sinn, ásamt innihaldi, eftir að hafa sofnað í rútuferð á ferðalagi erlendis. Einnig fylgja upplýsingar um að leitað hafi verið í öðrum rútum af jakkanum. Til þess að til greiðsluskyldu geti komið úr farangurstryggingu M þarf að sýna fram á að tjón hans verði rakið til einhverra þeirra tjónsatburða sem tilgreindir eru í gr. 5.1 í vátryggingarskilmálum. Þar kemur fram að vátryggt sé gegn tjóni sem verður á einkamunum, m.a. vegna þjófnaðar. Í málinu liggur ekki fyrir með nægilega skýrum hætti að um hafi verið að ræða þjófnað í skilningi ákvæðisins. Orðalag í fylgigögnum tjónstilkynningar bendir frekar til þess að M hafi orðið viðskila við jakkann og óvíst er hvar það hafi gerst í ljósi þess að leitað var á öðrum stöðum en í umræddri rútu. Verður því ekki talið sýnt að um þjófnað hafi verið að ræða og þarf því ekki að fjalla frekar um undanþáguákvæði gr. 5.2.2 í vátryggingarskilmálum.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr farangurstryggingu greiðslukortatryggingar hjá V.

Reykjavík 8. maí 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.